

βάκρα ἢ, *Ηπ. Θεσσ. Μέγαρ. Πελοπν. (Αἰγιάλ. Δημητσαν.) *Ηλ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Εὐρυταν. Λεπεν.) **βάκρο** τό, *Ηπ. Μέγαρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μαζαίικ. Φεν.)

Τὸ Ἀλβαν. *vacra*, ὃ ἐκ τοῦ Σλαβ. *vacra*. Τὸ οὐδ. **βάκρο** κατὰ τὸ πρόβατο ἢ ἀρνί.

1) Πρόβατον θῆλυ ἢ ἄρρεν ἔχον σῶμα λευκόν, κεφαλὴν δὲ καὶ πόδας μελανούς ἢ ἔχον μελανά στίγματα εἰς τὸ μέτωπον, τὸ στῆθος καὶ τοὺς πόδας. Συνών. **βάκραινα**, ***βακραινοκάλεσια**, ***βάκρεσια** 1. Πβ. ***βακροκάλεσια**. 2) Καὶ ἐπιθετικ. **βάκρο** πρόβατο Φεν. **Βάκρα** προβατῖνα Καλάβρυτ. **Βάκρο** ἀρνὶ αὐτόθ. **Βάκρη** προβατῖνα Δλουκοπ. Ποιμεν. Ρούμελ. 66.

βάκραινα ἢ, Πελοπν. (*Αργολ. Κυνουρ. Χατζ.) κ.ά. **βάκρινα** Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) **βακρίνα** Πελοπν. (Κορινθ.) **βάκραινο** τό, Πελοπν. (Σιβ. Φεν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**. Ἡ ἐπέκτασις κατὰ τὰ εἰς -αῖνα θηλ. προσηγορικά. Τὸ **βακρίνα** κατὰ τὸ προβατῖνα, τὸ δὲ οὐδ. **βάκραινο** κατὰ τὸ πρόβατο.

Βάκρα 1, ὃ ἰδ.

***βακραινοκάλεσια** ἢ, **βακρινουκάσια** Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάκραινα** καὶ **καλέσιο**.

Βάκρα 1, ὃ ἰδ.

βακράκι τό, *Ηπ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

Ἀρνίον μὲ τρίχωμα λευκὸν εἰς τὸ σῶμα, μαῦρον δὲ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ πόδια.

***βακράκιος** ἐπίθ. Θηλ. **βακράκια** Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

Θηλ., ἢ ἔχουσα λευκὸν τρίχωμα καὶ μελανά στίγματα εἰς διάφορα μέρη: **Βακράκια** γίδα.

***βάκρεσια** ἢ, **βάκλεσια** Πελοπν. (Μεσσ.) **βάκλεσα** Πελοπν. (*Αργολ.) **βάκλεδα** Πελοπν. (Δημητσαν. Χατζ.) Οὐδ. **βάκλεδο** Πελοπν. (Δημητσαν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

1) Θηλ., **βάκρα** 1, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Οὐδ., κριὸς ὁμοίου χρώματος πρὸς τὴν **βάκραν**.

***βακρέσιος** ἐπίθ. Θηλ. **βακλέσια** Πελοπν. (Τριφυλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Παρνασσ.) **βακλέδα** Πελοπν. (*Ηλ.) **βακλέδα** Πελοπν. (*Ηλ.) Οὐδ. **βακλέσιο** Πελοπν. (Τριφυλ.) **βακλέσιον** Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

Ὁ ἔχων χρωματισμὸν τοῦ τριχώματος ὁμοιον πρὸς τὸ τῆς **βάκρας**, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: **Πρατῖνα** **βακλέσια** Αἰτωλ. **Βακλέσιο** ἀρνί - κριάρι Τριφυλ. **Κριάρι** **βακλέσιον** Αἰτωλ. Συνών. **βάκρινος** 1.

βάκρινος ἐπίθ. Πελοπν. (Βέρβ.) Θηλ. **βάκρινη** *Ηπ. **ἀκρινη** *Ηπ. **βάκρινα** Εὐβ. (Αὐλωνάρι.) Πελοπν. (Βέρβ. Βούρβουρ. Δημητσαν. Μεσσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Οὐδ. **βάκρινο** Πελοπν. (Λακων. Οἶν. Πυλ. Τριφυλ. Φεν. κ.ά.) **βάκρινον** Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

1) ***Βακρέσιος**, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: **Βάκρινα** πρατῖνα Αἰτωλ. **Βάκρινα** σιούτα αὐτόθ. **Βάκρινο** ἀρνί - κριάρι Τριφυλ. **Βάκρινον** κριάρι Αἰτωλ. 2) Φαιόχρους Πελοπν. (Βούρβουρ.): **Βάκρινα** προβατῖνα.

*Η λ. καὶ ὡς παρων. καὶ ἐπών. Πελοπν. (Βέρβ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

***βάκριο** τό, **βάκλιο** Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βάκρα**.

Πρόβατον μὲ ξανθὰ στίγματα εἰς τὸ πρόσωπον.

***βακροκάλεσια** ἢ, **βακρουκάλιστα** Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βάκρα** καὶ **καλέσιο**.

Προβατῖνα μὲ πρόσωπον λευκὸν καὶ μελανὰς ζώνας.

βαλά ἢ, Πόντ. (*Αμισ.) **βάλα** Βάρν.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Λεπτὸν μεταξωτὸν ὕφασμα χρησιμεῦον ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

βαλάδια τά, Κυδων. Λέσβ. (Μανδαμάδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλά**.

Ἀποκόμματα ὑφασμάτων διὰ τῶν ὁποίων τὰ κοράσια στολίζουν συνήθως τὰς πλαγγόνας των, τὴν δέσμηγν τῶν δαφνῶν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων κτλ.

βαλάνα ἢ, Πελοπν. (Λεβέτσ.) **βελάνα** Πελοπν. (Γέρμ. Λακων. Λεβέτσ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλάνι** κατὰ τύπ. μεγεθ.

Ὁ καρπὸς τῆς δρυὸς. Συνών. **βαλάνι** 1, **βαλανίδι** 1.

βαλάνακας ὁ, ἀμάρτ. **βελάνακας** Κρήτ. (Κατσιδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλανάκι** κατὰ τύπ. μεγεθ.

Ὁ κόκκος τοῦ σίτου ἢ τῆς κριθῆς προτοῦ ξηρανθῆ: **Βελάνακας** εἶναι ἀκόμη τὸ κριθάρι.

βαλανάκι τό, ἀμάρτ. **βελανάκι** Κρήτ. **βελανάδι** Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **βαλάνι**.

Μικρὸς καρπὸς δρυὸς.

βαλανάρι τό, ἀμάρτ. **βαλανάρι** Λέσβ. (Πάμφιλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλάνι** καὶ τῆς καταλ. -άρι (Π).

Τόπος πλήρης δρυῶν.

βαλανᾶς ὁ, Κύπρ. Ρόδ. Σύμ. κ.ά. **βελανᾶς** ΓΧατζιδ. Γλωσσολ. Μελέτ. 192 **βολανᾶς** Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλάνι** καὶ τῆς καταλ. -ᾶς.

1) Ὁ διὰ βαλάνων τραφεὶς χοῖρος ΓΧατζιδ. ἐνθ' ἄν.

2) Εἶδος σταφυλῆς ἐχούσης σχῆμα βαλάνου Ρόδ. Σύμ.

3) Στρόμβος τῶν παιδίων ἐκ βαλάνου κατασκευαζόμενος Κύπρ. Συνών. **σβούρα**. 4) Ἡ ἀμυλοῦχος ρίζα τοῦ φυτοῦ ἀρωνία ἔχουσα γεῦσιν ὁμοίαν πρὸς τὴν γεῦσιν τῆς βαλάνου Ρόδ.

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. Ἀττικ. Νίσυρ. Ρόδ. Χίος καὶ ὡς ἐπών. τοῦ 18ου αἰῶνος Σύμ.

βαλανζά ἢ, Ἀμοργ. Θράκ. (*Αδριανούπ.) κ.ά. **βε-λανζά** Νάξ. (*Απύρανθ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαλάνι** καὶ τῆς καταλ. -ζά.

1) Τὰ φυτὰ τοῦ γένους τῆς δρυὸς (*quercus*) τῆς τάξεως τῶν κυπελλοφόρων (*cupelliferae*) καὶ εἰδικώτερον τὰ φέροντα τὸν μικρὸν καρπὸν **βαλάνι** Θράκ. (*Αδριανούπ.) Νάξ. (*Απύρανθ.) Συνών. **βαλανιδζά**. 2) Εἶδος λευκῆς σταφυλῆς Ἀμοργ. 3) Τὸ φυτὸν ἀρωνία, ὃ ἰδ., ἀγν. τόπ. [**]

βαλάνι τό, **βαλάνιν** Μεγίστ. Πόντ. (Κερασ.) **βαλάνι** κοιν. καὶ Καπ. (Σινασσ.) **βαλάν'** βόρ. ἰδιώμ. **βε-λάνι** Ἀνδρ. Ἀπουλ. (Καλημ.) Εὐβ. (Κάρυστ.) Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Κάρπ. Κέως Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κορινθ. Λακων. Λάστ. Λεντεκ. Μάν. Οἶν. Σουθεν. Τρίκκ. Τριφυλ.) κ.ά. **βελάν'** Πόντ. (Κοτύωφ. Χαλδ.) **βιλάνι** Θεσσ. (*Αλμυρ.) Στερελλ. (Βοστιν.) **βιλάν'** Εὐβ. Θεσσ. Μακεδ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.) κ.ά. **γουνάνι** Καπ. (Φάρας.)

